

РЕШЕНИЕ

№ 1058

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 05.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6955** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/](#) вр. [чл. 145 и сл. АПК.](#)

Образувано е по жалба на „АВЕЛАНА 2016“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. "Н. IV", [жилищен адрес] чрез адв. Т. К. срещу Решение № 26/04/1/0/01173/4/01/01 за налагане на финансова корекция (РНФК) с изх. № 01-2600/6049/08.12.2022г. на заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/.

В сезиращата съда жалба се излагат основания за нищожност на оспореното решение, както и за неговата незаконосъобразност. Жалбоподателят счита, че издаденото решение не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 от АПК, тъй като не са ясни фактическите и правни основания за издаването на акта, предвид подробно изложени в жалбата аргументи и смесването на две процедури от органа – тези по чл. 27, ал. 6 и по чл. 27, ал. 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, както и неясна е разпоредителната част на акта, с която се определят правата и задълженията на адресата. Твърди се, че акта е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото е налице смесване на процедурите по издаването на АУПДВ и по определяне на финансова корекция, поради което за дружеството оставало напълно неясно какъв акт се очаква да бъде издаден и срещу какво точно нарушение и по какъв ред следва да се защити. Сочи се също така, че оспореното решение е изначално опорочено, тъй като са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, изразяващи се в липсата на данни за регистриран сигнал, инициране на производството след приключване на мониторинговия период, констатиране на нарушения, предвиждащи издаване на АУПДВ, липсва яснота за кое нарушение каква санкция е наложена и как е определен нейният размер, банкетно обсъждане на подаденото възражение, неспазване на едномесечния срок за налагане на финансовата корекция, като докладите от проверката са непълни и противоречиви.

На следващо място жалбоподателят твърди, че неизпълнението на сключения договор се дължи на непреодолима сила (*force majeure*) извънредни обстоятелства по смисъла на чл. 21, ал. 1 от сключения с ответника договор, като се сочи, че в изпълнение на чл. 21, ал. 3 от този договор ответника е уведомен с писмо вх. № 02-2600/3210 от 3.6.2021г. в предвидения 10 дневен срок за изсъхване на насажденията, поради констатирано наличие на бактериен заразяване. В тази връзка с посоченото писмо е предложено, удължаване срока на мониторинг по договора, като се твърди, че до момента ДФЗ не се е произнесъл по това искане. Сочи се, че ако констатираните неизпълнения по оспореното решение са налице, то те не се дължат на виновно поведение на бенефициера, а на непреодолими обстоятелства, които стоят извън волята и контрола на дружеството-жалбоподател. В жалбата подробно се излагат възражения по всяко едно от констатираните с оспореното решение нарушения, като в заключение е отправено искане за неговата отмяна.

В съдебно заседание, процесуалните представители на жалбоподателя поддържат жалбата и молят решението да бъде отменено. Претендират се разноси, съгласно приложен списък.

Ответникът – заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ чрез процесуалния си представител в представено по делото писмено становище оспорва жалбата и моли за отхвърляне на същата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не взема становище.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Държавен фонд „Земеделие“ е открил производство по налагане на финансова корекция с изх. № 01-2600/6049#5 от 7.6.2022 г. на основание чл., 73, ад. 2 от ЗУСЕФСУ; Производството е открито във връзка с констатации, които са установили нередности и са направени в периода на мониторинг по проекта, след проверка на изпълнението на договор № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г. по мярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от Програма за развитие на селските райони 2014 - 2020 г., а именно в срок до 28.08.2021г.

От доказателствата по делото се установява, че между ДФЗ и „Авелана 2016“ ЕООД с е сключен договор за подпомагане Ш 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017г., по мярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства “ от Програма за развитие на селските райони 2014 - 2020 г., предмет на който е „Създаване на 1913,534 дка вишневи трайни насаждения в землищата на [населено място], Присадец и Филипово, [община] и закупуване на селскостопанска техника“ по който е изплатена субсидия в размер на 1 144 420,80 лв. Проектът е бил в период на мониторинг до 28.08.2021 г.

При извършена проверка на място след плащане в мониторинговия период по проект

№26/04/1/0/01173 от служители на РТИ - Хасково в периода 07.06.2021 г. - 23.06.2021 г. както и след извършване на контролна проверка в периода 13.07.2021 г. - 16.07.2021г. е констатирано неизпълнение на договорни и нормативни задължения. Установено е, че ползвателят не поддържа инвестицията от вишневи насаждения и липсва извършване на стопанска дейност. Също така е установено, че ползвателят не поддържа икономическия размер на стопанството, не поддържа размерът на земята с култури от група II, не поддържа съответствие с критерия за подбор, за който е бил първоначално оценен, а именно „Проекти, при които изпълнението на одобрените инвестиции и дейности води до осигуряване на допълнителна заетост в земеделските стопанства“, не е постигнал и заложените в Таблица 3 от одобрения бизнес план показатели. Освен това тракторът, обект на инвестицията, не е бил установен при стартиране на проверката в стопанството на ползвателя в базата, за която е предоставено споразумение, както и не е представен документ или друго доказателство за му по предназначение.

1. С оспорения акт е установено основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ в размер на 1 144 420,80лв. или 100 на сто от размера на оторизираната финансова помощ по проекта, предвид следното:

При извършената на място проверка е установено, че жалбоподателят не поддържа минималния стандартен производствен обем на земеделското стопанство, който следва да не е по-малко от левовата равностойност на 8000 евро, съгласно изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. (Наредба № 9 от 21.03.2015 г.), което е задължително изискване за допустимост на кандидатите, заложено и в чл. 18, т. 1 и т. 2 от сключения със жалбоподателя договор. Неспазването на минималния стандартен производствен обем е определено като неизпълнение на одобрени индикатори, което е основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ. За да достигне до този извод административният орган се е позовал на установените при извършената проверка на място несъответствия, посочени в табличен вид на стр. 3 от оспореното решение. Размерът на финансовата корекция е определен в съответствие с разпоредбата на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2014 — 2020 г. (Правилата), одобрени със Заповед № 03-РД/2529 от 19.08.2020 г. на Изпълнителния директор на Разплащателната агенция на основание чл. 27, ал. 9 от ЗПЗП.

2. На следващо място е установено основание по чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ за налагане на финансова корекция в посочения по-горе размер от 1 144 420,80лв, предвид обстоятелството, че при проверката на място е установено, че вишневите насаждения, обект на инвестицията са пропаднали, има единични живи растения и липсват следи от стопанска дейност. Посоченото не отговаря на изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 4 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., а именно, че в срока на мониторинг ползвателят е длъжен да не преустановява подпомогнатата дейност поради други причини освен изменящите се сезонни условия за производство и/или предоставяне на услуги. Същото изискване е заложено и в чл. 14, ал. 2, т. 6 от договор №

26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г. В чл. 57, ал. 2 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. е предвидено, че: „Ако ползвателят на помощта не изпълнява задължение по чл. 54, РА изисква връщане на цялата или на част от изплатената финансова помощ при спазване на разпоредбите на чл. 35 от Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014“. С оглед обстоятелството, че преустановяването на подпомаганата дейност, съгласно Правилата попада в Група II - Неспазване на „Ангажименти“; по съответната Мярка/подмярка и тъй като е установено в края на мониторинга и не може да бъде отстранено за посоченото нарушение с оспорения акт е определен размер на финансова корекция от 1 144 420,80лв. или 100% от оторизираната финансова помощ.

3. На следващо място е установено основание чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ за налагане на финансова корекция отново в посочения по-горе размер от 1 144 420,80лв. и предвид обстоятелството, че при извършената проверка на място също така е установено, че имотите, обект на инвестицията не са поддържани и липсва стопанска дейност. В дневника на мероприятията е отразено само косене, но в стопанството на ползвателя, от предоставената при проверката на място инвентарна книга, не е установена косачка и не е предоставен документ относно косенето. Освен това тракторът, модел VALTRA A 93 H, обект на инвестицията, не е установен в стопанството на ползвателя, нито в базата, за която е предоставено споразумение, както и не е установено документално или друго доказателство за използването му по предназначение. Административният орган е установил, че жалбоподателят е нарушил изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., както и заложеното в чл. 6, ал. 5, т. 1 от и чл. 14, ал. 2, т. 3 от сключения между „АВЕЛАНА 2016“ ЕООД и Държавен фонд „Земеделие“ договор за подпомагане № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г., отново изрично е вменено задължение на ползвателя да използва активите и изпълнява дейностите - обект на подпомагане по договора, съгласно съответното им предназначение, посочено в бизнес плана към заявлението за подпомагане, освен при подмяната на оборудване с изтекъл амортизационен срок. Установеното неспазване е прието като основание за корекция по чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ. За констатираното неспазване съгласно чл. 6 от Правилата, размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ за установени неспазвания на ангажименти или други задължения по съответната мярка/подмярка е определен по реда относим за втора и трета група от Приложение към чл. 2, ал. 2 от Правилата. Неспазването е определено с висока тежест и пълна степен, тъй като е невъзможно да бъде отстранено и постигането му е невъзможно до края на периода за мониторинг, за което е определена санкция в размер на 100 на сто от размера на оторизираната финансова помощ по проекта. В оспорения акт е посочено, че неспазването не може да бъде отстранено, тъй като периодът, за който е установено неспазването е изтекъл и е невъзможно да бъде saniрано. Определеният размер на финансова корекция 100% на оторизираната финансова помощ по проекта.

4. С оспорения акт е установено основание по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ за налагане на финансова корекция отново в посочения по-горе размер от 1 144 420,80лв., тъй като при извършената на място проверка след плащане по проекта в периода 07.06.2021 г. -23.06.2021 г. и съгласно извършената контролна проверка в периода 13.07.2021 - 16.07.2021 г. от дирекция „Технически инспекторат“ е установено, че: за кампания 2017/2018 размерът на земята, който ползвателят поддържа е 154,27 ха.; съответно за кампания 2018/2019 е 0 ха; за кампания 2019/2020 е 184,09 ха; за кампания 2020/2021 е 0 ха. Площта е приета след физическо

измерване и по документи от доклада от извършена проверка по схемите и мерките директните плащания за кампания, по които бенефициента е подал заявление за кампания за съответната година. В издадения акт е цитирана разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от договор № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г., съгласно която за периода от сключване на договора до изтичане на срока по чл. 6, ал. 5 от същия, ползвателят се задължава да обработва и да доказва това обстоятелство чрез един или няколко от способите, посочени в чл. 24, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. В тази връзка е посочено, че ползвателят се е задължил да обработва земеделска земя в общ размер от 1913 дка, върху която е следвало да отглежда една или няколко култури от група II, съгласно Приложение № 4 в общ размер от 1913 дка. Размерът на земята, който е следвало да се поддържа и обработва от „АВЕЛАНА 2016“ ЕООД е заложен и в таблица 4.1 от одобрения бизнес план. Неспазването на одобреният размер на земята, заложен в бизнес плана е прието, че представлява неизпълнение на одобрени индикатори и е основание за налагане на финансова корекция на основание чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ. При тези данни и на основание чл. 2, ал. 4 от Правилата във вр. с чл. 60, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. е прието, че тъй като размерът на намалението на земята спрямо размера на земята, за която е поет ангажимент по договор е 100 %, то ползвателят дължи връщане на цялата изплатена финансова помощ по проекта. Вследствие е определен размер на финансова корекция 1 144 420,80 лева.

5. При извършената проверка също така е установено, че изпълнението на количествата и приходите от одобрения бизнес плана за периода от 03.07.2020 г. до 02.07.2021 г. (третата година от изпълнение на одобрения бизнес план) е в размер на 0 % от заложените количествени показатели, съдържащи се в Таблица № 3 „Производствена програма“, които са в размер на 382,60 т. вишни и приходи от тях в размер на 459 120,00лв. Неизпълнението на одобренията количества и приходи от одобрения бизнес план представлява неизпълнение на одобрени индикатори и е основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ. Съгласно Приложението към Правилата неизпълнението на показателите на бизнес план попада в III. Група - Неспазване на „Други задължения“; по съответната мярка/подмярка. Неизпълнението е определено от административния орган с висока тежест и пълна степен, тъй като е установено в края на мониторинга и е невъзможно да бъде отстранено до края на изтичането му, както и предвид това, че дори ползвателят да възстанови трайните насаждения, то за вишните ще са необходими няколко години, за да започнат да плододават и съответно да бъдат изпълнени показателите на бизнес плана. В резултат на това е определена финансова корекция в размер на 100 % от получената финансова помощ или в размер на 1 144 420,80 лв.

6. С оспорения акт е установено също така основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ в размер на 286 105,20 лв., предвид следното: Съгласно Приложение № 2 към договор № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г. ползвателят е получил общо 61 точки за съответствие с критерии за подбор, които са му дали предимство пред останалите кандидати. В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план в Таблица Б Допълнителна заетост на стопанството, свързана с изпълнението на проекта“ и в Таблица 8 Разходи за заплати и осигуровки е заложено разкриването на 11 нови работни места и тяхното запазване за периода на изпълнение на бизнес плана, в т.ч. 1 бр. управленски персонал, 1 бр. административен персонал и 9 броя работни места за производствен персонал. В чл. 17, ал. 13 от

договор № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г. е посочено кога се счита за изпълнено задължението за поддържане съответствие с критерия за подбор, а именно: „В случаите, когато проектът на ползвателя е бил оценен по критерия за подбор по чл. 30, ал. 1, т. 9 („проекти, чието изпълнение води до осигуряване на допълнителна заетост“) от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., задължението по ал.1 се счита за изпълнено, когато ползвателя запази съществуващия към датата на подаване на заявлението за подпомагане средно списъчен брой на персонала, както и броя на допълнително наетите въз основа на бизнес плана лица, съгласно Приложение № 2 към договора“.

При проверката на място, извършена в периода 07.06.2021 г. - 23.06.2021 г., са изискани и представени справка от Национална агенция за приходите за всички действащи трудови договори, справка за актуално състояние на всички трудови договори и отчет за заетите лица, от които е видно, че за 2018 г. е имало 6 бр. наети лица, за 2019 г. - 9 броя, за 2020 г. - 9 броя и за 2021 г. - 10 броя. Съгласно т. 3.1 от Приложение № 7 към чл. 30, ал. 5 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за установения брой наети лица ползвателят би получил 8 точки (над 5 до 10 работни места включително) и в резултат на това е посочено, че общият брой точки по проекта ще е 59. В оспореното решение е цитирана разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от Правилата, съгласно която размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ за установени неспазвания на критериите за подбор по съответната мярка/подмярка се определя по реда относим за четвърта група от приложението. При оторизация на окончателното плащане, проектът е получил 61 точки, а точките, дадени на проектите предложения, за които е бил наличен бюджет, определен в заповедта за съответния прием № РД 09-755 от 04.10.2016 г., в рамките, на който е било подадено и одобрено проектното предложение са били 56. При тези данни административният орган е приел, че основата за изчисляване на сумата за възстановяване при установени неспазвания на критериите за подбор съгласно колона 2 от Приложението към Правилата е 25% от размера на оторизираната финансова помощ по проекта. В тази връзка, както и с оглед на обстоятелството, че времетраене на нарушението е за целия период на мониторинг (36 месеца) е определена санкция в размер на 286 105,20 лв.

7. С оспореното решение е установено основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1 т. 6 ЗУСЕФСУ в размер на 57 221,04 лв, предвид констатираната от проверяващите органи липса на поставен от жалбоподателя и поддържан на видно място билборд и табела с размери не по-малки от 3 м височина и 4 м широчина с информация за подпомагане на дейността му от ЕЗФРСР. Посоченото е вменено като задължение на жалбоподателя по чл. 63, ал. 3 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., както и по чл. 14, ал. 1, т. 8 от договор № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г. Поради неизпълнение на това задължение и с оглед предвидения размер на корекция от 5 %, съгласно Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ е определена финансова корекция в размер на 57 221,04 лв.

8. С оспореното решение е определена финансова корекция в размер на 54

042,09 лв. на основание чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗУСЕФСУ. Фактическите основания за това са непредставени в оригинал договор за осигуряване на доставката и закупуването на селскостопанска техника № Р-3310/25.11.2016 г., ведно с техническа спецификация № 1 и № 2, както и договор за наем на земеделска земя вх. № 991/22.11.2016 г., номер по ред 281, т. 1. Размерът на корекцията е определен в съответствие с чл. 6 от Правилата по реда относим за втора и трета група от приложението към чл. 2, ал. 2.

В заключение и като основание за връщане на всички изплатени на ползвателя суми по процесния договор административният орган се е позовал на разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., съгласно която ако ползвателят на помощта не изпълнява задължение по тази наредба или по договора за предоставяне на финансова помощ след изплащане на каквато и да е част от финансовата помощ, РА може да поиска връщане от ползвателя на всички изплатени суми по договора“.

В съответствие с установения по чл. 11, ал. 2 от Правилата начин за определяне размера на подлежащата на възстановяване финансова помощ и при спазване на ограничението заложено в чл. 12 от същите Правила, съгласно което размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ от всички намаления и оттегляния не може да надвишава общия размер на оторизираната по договора финансова помощ, с оспореното решение на жалбоподателя е наложена финансова корекция в общ размер на 1 144 420,80 лв., която представлява окончателна финансова корекция по решението.

С писмо с изх. № 01-2600/6049#5 от 07.06.2022 г. е предоставена възможност на жалбоподателя в 14-дневен срок от получаването му да представи писмени възражения по основателността и размера на наложената финансова корекция. В указания 14-дневен срок, с писма с вх. № 01-2600/6049 от 26.11.2021 г., допълнение от 06.12.2021 г. и № 01-2600/6049#6 от 28.06.2022 г. в ДФ „Земеделие“ са депозираны възражения. Ответникът по делото не е приел така представеното възражение, като в процесния административен акт е изложил конкретни мотиви защо не приема за основателни възраженията на бенефициера. В тази връзка оглед на което е издадено и процесното решение за налагане на финансова корекция, с което на основание чл. 3, ал.1 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г., е наложена на В указания 14-дневен срок, с писма с вх. № 01-2600/6049 от 26.11.2021 г., допълнение от 06.12.2021 г. и № 01-2600/6049#6 от 28.06.2022 г. в ДФ „Земеделие“ са депозираны възражения. Подадените възражения са обсъдени от административния орган, като по подробно изложени аргументи на стр. 9 и 10 от оспореното решение са приети за неоснователни.

По делото са приети като доказателства документите, съдържащи се административната преписка по издаването на оспореното решение, приложените към жалбата писмени доказателства, както и допълнително представените от ответника доказателства, в изпълнение на дадените от съда указания.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съдът приема, че подадената срещу РНФК жалба е допустима като подадена в срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения: Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно– производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В чл. 69, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ, загл. изм. в сила от 01.07.2022 г.), е предвидено, че управляващите органи провеждат процедури по администриране на нередности. Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. В чл. 9, ал. 1 от ЗУСЕФСУ,(в приложимата редакция), е регламентирано, че органи за управление и контрол на средствата от ЕСИФ са управляващите органи, сертифициращите органи и одитните органи, като съгласно ал. 5 на чл. 9 от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Съответно в § 4, ал. 1 от ДР на ЗУСЕФСУ в относимата му редакция(ДВ бр. 85.2.0217г.), се сочи, че за Програмата за развитие на селските райони, функциите на органи за управление и контрол по този закон се изпълняват от Министерството на земеделието и храните и от Държавен фонд "Земеделие". Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП /ДВ бр. 51/2019 г., в сила от 28.06.2019г./, дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 – 9 от ЗУСЕФСУ, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. Изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" издава решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от ЗУСЕИФ, като може да делегира със заповед тези си правомощия на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда /чл. 20а, ал. 5 и ал. 6 от ЗПЗП/. Следователно оспореното решение за налагане на финансова корекция е издадено от материално компетентен орган, съгласно приложената по делото Заповед № 03-РД-3089/22.08.2022г. , с която на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ са делегирани правомощия по ПРСР за периода 2014-2020 да издава и подписва РНФК /лист 505 от делото/. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения за нищожност на издадения акт.

Обжалваният акт е постановен в предвидената от закона форма и при

спазване на нормативно установените изисквания за неговото съдържание. Посочено е както правното основание за издаване на оспореното решение и за упражненото административно правомощие по чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП и чл. 57, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства” от мярка 4 „Инвестиция в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. и по чл. 73, ал. 1 във вр. с чл. 70, ал. 1, т. 4, 5, 6 и т. 7 от ЗУСЕФС, така и възприетите от решаващия орган като релевантни факти и обстоятелства, обосноваващи наличието на законово регламентираната материалноправна предпоставка по чл. 70, ал. 1, т. 4, 5, 6 и т. 7 от ЗУСЕФСУ. В изпълнение на изискването по чл. 73, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, разгледани, обсъдени и подложени на преценка са възраженията на жалбоподателя. Обосновано е и по какъв начин и на какво основание е определен размерът на следващата се финансова корекция за всяко констатирано нарушение и съотв. размерът на наложената с обжалваното решение окончателна финансова корекция. С оглед на което съдът приема, че е спазено както изискването по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, така и изискването на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ за определяне на финансовата корекция по основание и размер с мотивирано решение. В обжалваното решение са изложени и мотиви /фактически и правни основания/, съответни на упражненото правомощие по чл. 73, ал. 1 във вр. с чл. 70, ал. 1, т. 4, 5, 6 и т. 7 от ЗУСЕФС във вр. с чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП.

Неоснователно е възражението в жалбата, че в случая е налице смесване на процедурите по ЗУСЕФСУ и ЗПЗП съответно на процедурите по издаване на АУПДВ и по определяне на финансова корекция, което смесване като краен резултат е довело до започването на административно производство по реда на [чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ](#). Според жалбоподателя приключването му с издаване на решение за определяне на финансова корекция на основание [чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ](#) от своя страна е довело до допускане на съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е имало за резултат нарушаване на правото на жалбоподателя на участие и защита в производството и до нарушение на материалния закон. При констатиране на нередност по определението на [чл. 2, т. 36 от Регламент \(ЕС\) № 1303/2013](#), на основание [чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП](#) дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ следва да се установи с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на [чл. 73 ЗУСЕСИФ](#), тъй като установените нарушения се субсумира в материалноправните основания по чл. 70, ал. 1, от ЗУСЕФСУ, въз основа на констатациите от извършена проверка на място след плащане в 07.06.2021 г. - 23.06.2021 г. както и след извършване на контролна проверка в периода 13.07.2021 г. - 16.07.2021 г. по договор № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г. по мярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства” от Програма за развитие на селските райони 2014 - 2020 г., е образувано и проведено производство по реда на ЗУСЕФСУ.

Следва да се посочи, че в случая е приложена разпоредба на [чл. 27, ал. 6 ЗПЗП](#) /ДВ, бр. 51 от 2019 г. в сила от 28.06.2019 г./, в резултат на което е образувано административното производство за налагане на финансова корекция. Действително до жалбоподателя първоначално е изпратено

уведомление изх. № 01-2600/6049/22.10.2021г. за откриване на производство по издаване на АУПДВ, по което той е подал възражение, но началото на производството завършило с издаването на обжалвания акт е надлежно поставено с Уведомително писмо изх. № 01-2600/6049 от 7.6.2022г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие". Със същото жалбоподателят е уведомен, че на основание [чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ](#) се открива производство по налагане на финансови корекции. Указано е, че в случай че не е съгласен с направените констатации, изложени в писмото, има право да представи в 14-дневен срок от получаването му своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи писмени доказателства към тях. Получените възражения са приети от административния орган за неоснователни. Забавянето от страна на административния орган и неиздаването на решението в срок също не следва да бъде определяне като съществено процесуално нарушение, доколкото от една страна сроковете в административното производство по начало са инструктивни, а от друга това нарушение не е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. От изложеното следва, че при издаването на оспорения административен акт не са допуснати твърденията от жалбоподателя за нарушения на административнопроизводствените правила, като и, че правото му на защита не е нарушено. Противно на твърдяното от жалбоподателя, няма процесуална пречка, констатациите от извършената проверка на място през 2021 г., които констатации са били основание за образуване на административното производство по издаването на отменения АУПДВ, да бъдат възприети и като основание за проведеното производство по реда на ЗУСЕФСУ и съотв. за обосноваване наличието на основанието по чл. 70, ал. 1, от ЗУСЕСИФ за определяне на финансова корекция. Относно възражението на жалбоподателя, че след изтичането на мониторинговия период по проекта, за който е сключен № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г., е преклудирана възможността на органа да образува предвидените в националното законодателство административни производства за възстановяване на изплатена финансова помощ, съдът приема следното: Изтичането на мониторинговия период е ирелевантен към законосъобразността на оспореното решение факт, доколкото нарушенията, заради които е била наложена финансовата корекция и които са предпоставка за започване на производство по налагане на финансова корекция, са били извършени в този мониторингов период- самата проверка на дружеството, в която е установено нарушението, също е започнала преди изтичане на периода на мониторинг, като нарушението е констатирано в рамките на същия при проверката в периода 07.06.2021 г. - 23.06.2021 г. както в периода 13.07.2021 г. - 16.07.2021 г. Изтичането на мониторинговия период преклудира единствено възможността на ДФЗ да извършва проверки за изпълнение на договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, но не и правомощията въз основа на установените при редовно извършена проверка нарушения да издаде решение за налагане на финансова корекция с оглед наличието на предпоставките по ЗУСЕФСУ. Противоположната теза, застъпена в жалбата означава, че установените нарушения на нормативни и договорни задължения

следва да бъдат оставени без последствия въпреки нанесените вреди на бюджета на ЕС и на националния бюджет. Периодът на мониторинг има значение единствено и само, за да определи времето, в което ДФЗ има правомощие да следи и контролира изпълнението на сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Това не е период от време, след изтичането на който се преклудира правомощието на фонда да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта, защото мониторингът предполага единствено и само наблюдение, т.е. с изтичането на периода на мониторинг се преклудира само възможността на ДФЗ да продължи да следи за изпълнението на договора.

По делото няма спор, че между ДФ „Земеделие“ и „Авелана 2016“ ЕООД има сключен договор за подпомагане № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017г., по мярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от Програма за развитие на селските райони 2014 - 2020 г., предмет на който е „Създаване на 1913,534 дка вишневи трайни насаждения в землищата на [населено място], Присадец и Филипово, [община] и закупуване на селскостопанска техника“ по който е изплатена субсидия в размер на 1 444 20,80 лв. Проектът е бил в период на мониторинг до 28.08.2021 г.

От доказателствата по делото се установява, че при извършена проверка на място след плащане в мониторинговия период по проект № 26/04/1/0/01173 от служители на РТИ-Хасково в периода 07.06.2021г. – 23.06.2021г., както и след извършване на контролна проверка в периода 13.07.2021г.-16.07.2021г. е констатирано неизпълнение на договорни и нормативни изисквания.

Установено е, че ползвателят не поддържа икономическия размер на стопанството, което е в разрез с изискванията на чл. 7, ал. 1, кумулативно посочено и в разпоредбата на чл.8, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредба № 9 от 21.03.2015г., както и с изискванията за допустимост посочени в чл.18, т. 1 и т. 2 от договора за финансово подпомагане да поддържа минималния стандартен производствен обем на земеделското стопанство не по-малко от левовата равностойност на 800 евро /**констатирано неизпълнение по т. 1 от оспореното решение**/. Установено е също така, че ползвателят не поддържа размерът на земята с култури от група II, в съответствие с чл. 16, ал. 1, т. 1 от договора за подпомагане, като заложения в таблица 4.1 от одобрения бизнес план размер на земята, който ползвателя се е задължил да обработва е 1913дка, а установения размер на земята след физическо измерване и по документи от доклада на извършената проверка за съответната кампания е: 2017/2018 – 154,27 ха; 2018/2019 – 0 ха; 2019/2020 -184,09 и 2020/2021 – 0 ха. /**констатирано неизпълнение по т. 4 от оспореното решение**/. Установено е освен това, че ползвателят не е изпълнил и заложените в таблица 3 от бизнес плана количества произведена продукция и приходи за третата година, а именно следвало е да произведе 382,60 т. вишни и приходи от тях в размер на 459 120,00 лв./**констатирано неизпълнение по т. 5 от оспореното решение**/. Установено е също така, че жалбоподателя не поддържа съответствие с критериите за подбор, за който първоначално е оценен, а именно: „Проекти, по които изпълнението на одобрените инвестиции и дейности води до осигуряване на допълнителна заетост в земеделските

стопанства“. При проверката на място, извършена в периода 07.06.2021 г. - 23.06.2021 г., са изискани и представени справка от Национална агенция за приходите за всички действащи трудови договори, справка за актуално състояние на всички трудови договори и отчет за заетите лица, от които е видно, че за 2018 г. е имало 6 бр. наети лица, за 2019 г. - 9 броя, за 2020 г. - 9 броя и за 2021 г. - 10 броя. Съгласно т. 3.1 от Приложение № 7 към чл.30, ал. 5 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за установения брой наети лица ползвателят би получил 8 точки (над 5 до 10 работни места включително) и в резултат на това е посочено, че общият брой точки по проекта ще е 59, а проектът на жалбоподателя е получил 61 точки. /констатирано неизпълнение по т. 6 от оспореното решение/.

Неспазването на минималния стандартен производствен обем /неизпълнение по т. 1 от решението/; неспазване на одобрения размер на земята в бизнес плана /неизпълнение по т. 4 от решението/; неизпълнение на количества и приходи от одобрения бизнес план /неизпълнение по т. 5 от решението/, както и неспазване на критериите за подбор /неизпълнение по т. 6 от решението/ правилно е определено от административния орган като неизпълнение на одобрени индикатори и представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ. Посочените в РНФК данни за неизпълнение на одобрения бизнес плана са неизпълнение на одобрени индикатори по смисъла на [чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ](#) и са основание за налагане на финансова корекция по реда на ЗУСЕФСУ, а не основание за издаване на АУПДВ.

Трайно е разбирането в съдебната практика, че непостигането на заложените финансови показатели в бизнес плана представлява неизпълнение на одобрените индикатори и е налице основанието по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ за извършване на финансова корекция. В този смисъл са налице множество съдебни актове, постановени от Върховния административен съд: Решение № 8695 от 19.07.2021 г. на ВАС по адм. д. № 2647/2021 г., VIII о., Решение № 9071 от 5.08.2021 г. на ВАС по адм. д. № 11780/2020 г., VIII о., Решение № 8020 от 2.07.2021 г. на ВАС по адм. д. № 2128/2021 г., VIII о., Решение № 6897 от 8.06.2021 г. на ВАС по адм. д. № 705/2021 г., I о., решение № 5872/21.05.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. дело № 11774/2019 г., решение № 2709/19.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. дело № 9703/2018 г.; решение № 3184/28.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. дело № 7468/2018 г.; решение № 5040/04.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. дело № 4307/2018 г.; решение № 5317/24.04.2018 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. дело № 1945/2018 г.; решение № 4933/03.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. дело № 4912/2018 г. и др. Във всички тях е прието, че в този случай е налице материалноправната хипотеза на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ, която представлява основание за налагане на финансова корекция с издаването на решение по реда на чл. 73 от същия закон. В този смисъл неоснователни са изложените в жалбата възражения, че установените нарушения представляват договорни неизпълнения, съответно разпоредбата на [чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ](#) е неотнормирана към процесния случай. Непостигането на заложените финансови показатели в бизнес плана представлява именно основанието за извършване

на финансова корекция, предвидено в [чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ](#) – неизпълнение на одобрени индикатори. Неподдържаното на минималния стандартен производствен обем, заложен като договорно и нормативно задължение, неспазването на одобрения размер на обработваема земя и на количеството произведена продукция и приходи от тях, заложен в бизнес плана, както и неспазването на броя заети лица и допълнително наети, въз основа на бизнес плана засягат условията за изпълнение на инвестицията, въз основа на които проектът е бил оценен като допустим за подпомагане, съответно приложение намира [чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП](#). Това по-силно основание за прилагане на [ЗУСЕСИФ](#) поглъща другото установено нарушение на договора и подзаконовия нормативен акт – неизпълнение относно поетия ангажимент за брой работни места. Приложените към жалбата писмени доказателства – заверени копия на трудови, граждански договори и ведомости за заплати също не опровергават констатациите на административният орган по установеното неизпълнение по т. 6 от РНФК.

Непостигането на одобрените показатели в бизнес плана представлява неизпълнение на одобрените индикатори и е налице основанието по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ извършване на финансова корекция. Производството в случая е започнало след [изменението на ЗПЗП](#) с ДВ, бр. 51 от 2019 г. и по-конкретно, при действието на [чл. 27, ал. 6 от закона](#), който препраща към правилата и реда на [ЗУСЕСИФ](#). При това положение следва да се приеме, че налагането на финансова корекция при установена нередност задължително е следвало и е извършено с решение по [ЗУСЕСИФ](#), тъй като разпоредбите на [чл. 27 ЗПЗП](#) не предоставят право на преценка на органа в това отношение.

Предвид изложеното издадения акт в частта на наложена финансова корекция на основание чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ по т.1, т. 4, т. 5 и т. 6 от решението се явява правилен и законосъобразен.

Основателни в случая се явяват изложените в жалбата възражения по отношение на констатираните неизпълнения по т. 2 и т. 3 от РНФК, предвид липсата на обосновка досежно конкретната хипотеза на нередовността, съдържаща се в приложимия Регламент, към който препраща нормата на чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ. В случая административният орган е установил, че вишневите насаждения, обект на инвестицията са пропаднали и липсват следи от стопанска дейност, което не отговаря на изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 4 от Наредба № 9 от 21.03.2025г. и на чл. 14, ал. 2, т. 6 от договора за подпомагане и е основание за връщане на цялата или на част от изплатената финансова помощ по чл. 57, ал. 2 от Наредба № 9 от 21.03.2025г., като е посочил, че същото представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ. Цитираната разпоредба в приложимата ѝ редакция предвижда, че финансова подкрепа със средства от ЕФСУ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция за нарушаване на изискването за дълготрайност на операциите в случаите и в сроковете по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 1303/2013;

В [чл. 71, параграф 1 от Регламент \(ЕС\) № 1303/2013](#) са предвидени следните случаи и срокове за дълготрайност на операциите, включващи инвестиции в инфраструктура или производствени инвестиции: Операциите, включващи

инвестиции в инфраструктура или производствени инвестиции, възстановяват приноса от европейските структурни и инвестиционни фондове, ако в срок от пет години от крайното плащане към бенефициера или в рамките на периода от време, определен в правилата за държавна помощ - когато е приложимо - подлежат на едно от следните: а) прекратяване или преместване на производствена дейност извън програмния район; б) промяна на собствеността на дадена позиция от инфраструктурата, която дава на дадено търговско дружество или публичноправна организация неправомерно преимущество; в) значителна промяна, която засяга естеството, целите или условията за изпълнение и която би довела до подкопаване на нейните първоначални цели.

В случая административният орган прави извод за нарушение изискванията за дълготрайност по [чл. 71, параграф 1, б. в\) от Регламент \(ЕС\) № 1303/2013](#) г. без да посочи коя от изброените хипотези намира за осъществена. В тази връзка основателни се явяват изложените в жалбата възражения, че липсата на конкретизация и доказване на конкретна хипотеза, чрез която се осъществява състава на нередността засяга правото на защита на жалбоподателя и не дава възможност да разбере какво е конкретното нарушение по ЗУСЕФСУ, което обуславя незаконосъобразност на акта в тази му част. По аналогичен начин стоят нещата и с установеното неспазване по т. 3 от РНФК, доколкото финансовата корекция е наложена на същото правно основание, а именно чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ, която норма препраща към няколко хипотези по [чл. 71, параграф 1, б. в\) от Регламент \(ЕС\) № 1303/2013](#) г., без да се сочи, коя конкретно в случая се приема, че е налице. Следователно наложената финансова корекция по т. 2 и по т. 3 от оспореното решение, всяка от които в размер на 1 144 420,80лв. е незаконосъобразна, като предвид обстоятелството, че така констатираната незаконосъобразност не влияе на окончателния размер на определената финансова корекция с РНФК, то същото не следва да бъде отразено в диспозитива на настоящото решение.

На следващо място с издаденото решение е установено основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 6 от ЗУСЕФСУ /констатирано неизпълнение по т. 7 от решението/, предвид обстоятелството, че при извършената проверка на място не били установени на нито един от парцелите или местодомуването на актива информационни табели или билборд, което е в нарушение на чл. 63, ал. 3 от Наредба № 9 от 21.03.2025г., както и на задължението по чл. 14, ал. 1, т. 8 от договора за подпомагане. В случая проверяващите органи действително са извършили проверка на място за наличието на информационни табели и билборд, като не са установили такива на нито един от парцелите или местодомуването на актива и това изрично е отбелязано в приложения по делото доклад от проверка на място /лист 343 от делото/. Разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 6 ЗУСЕФСУ в приложимата редакция предвижда, че финансова подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция за неизпълнение на мерките за информация и комуникация, задължителни за бенефициентите. В случая чрез извършена проверка на място е удостоверена липсата на поставени информационни

табели или билборд и това е надлежно документирано от проверяващия орган в издадения доклад за извършената проверка на място, като приложения към жалбата документ под № 22 – снимков материал не следва да бъде кредитирано като доказателство годно да опровергава тези констатации. Следователно като правилен и законосъобразен, акта следва да бъде потвърден в тази му част.

С оспореното решение също така е установено основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1 т. 5 от ЗУСЕФСУ /констатирано неизпълнение по т. 8 от решението/, поради непредставено в оригинал на договор за осигуряване на доставката и закупуването на селскостопанска техника № Р-3310/25.11.2016 г., ведно с техническа спецификация № 1 и № 2, както и договор за наем на земеделска земя е вх. № 991/22.11.2016 г., номер по ред 281, т. 1, което е неизпълнение на чл. 14, ал. 2, т. 2 от договор № 26/04/1/0/01173 от 28.08.2017 г., както и на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 9 от 23.03.2015 г.

За да бъде наложена финансова корекция на основание на чл. 70, ал. 1 т. 5 от ЗУСЕФСУ следва за проекта или за част от него да не е налична одитна следа и/или аналитично отчитане на разходите в поддържаната от бенефициента счетоводна система. От доказателствата по делото не се установява да е констатирана от проверяващите органи липса на одитна следа или аналитично отчитане на разходите. Същевременно към жалбата са приложени заверени копия именно на договор за закупуването на селскостопанска техника № Р-3310/25.11.2016 г., ведно с техническа спецификация № 1 и № 2, както и на вписан в Сл. вписванията договор за наем на земеделска земя с вх. № 991/22.11.2016 г., При тези данни следва да се приеме, че не е налице хипотезата на чл. 70, ал. 1 т. 5 от ЗУСЕФСУ и незаконосъобразно с оспорения акт е наложена финансова корекция на посоченото основание в размер на 54 042, 09 лв., като предвид обстоятелството, че така констатираната незаконосъобразното не влияе на окончателният размер на определената с РНФК финансова корекция, то същото не следва да бъде отразено в диспозитива на настоящото решение.

Неоснователни са изложените в жалбата възражения за липсата на яснота относно начина на определяне на размера на корекцията за всяко едно от нарушенията. При установеното и доказано в настоящото производство неизпълнения на одобрения бизнес плана, конкретно описани по т. 1, т. 4, т. 5 и т. 6 от РНФК, които са определени като неизпълнение на одобрени индикатори по смисъла на [чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ](#), както и при установеното и доказано, при проверка на място неизпълнение на мерките за информация и комуникация, задължителни за бенефициентите по т. 6 на чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕФСУ /неизпълнение по т. 7 от РНФК/, то следва да се има предвид и че в п. I, п. III, п. V и п. VI правилно е определен размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ съгласно утвърдените със Заповед № 03-РД/2529 от 19.08.2020 г. на ИД на ДФЗ на основание [чл. 27, ал. 9 от ЗПЗП](#) Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по [чл. 27, ал. 6](#) и [7 от ЗПЗП](#) по мерките от ПРСР 2014 - 2020. Следва да бъде отбелязано, че грешно посочената сума в п. IV от диспозитива на решението,

а именно в размер на 1 144 420,80 лв. за описаното неизпълнение по т. 6 от мотивите на решението, където размера на определената финансова корекция е 286 105,20 лв. съдът приема, че нарушението не следва да бъде определено като съществено, доколкото не влияе на крайния резултат и окончателно определената с решението финансова корекция.

Неспазването по т. 1 от решението е определено като основание за налагане на финансова корекция в размер на 1 144 420,80 лева за неспазване попадащо в Група I – Неспазване на Критерии за допустимост по съответната мярка/подмярка, където е предвидено да се наложи санкция по проекта в размер на 100% от размера на оторизираната помощ. В конкретния случай, административният орган се е позовал на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Правилата, съгласно която норма, при установено неспазване на някой от критериите за допустимост по съответната мярка/подмярка се засяга цялата операция и неспазването е винаги с висока тежест и пълна степен. В тези случаи сумата, подлежаща за възстановяване е винаги в размер на 100 на сто от оторизираната финансова помощ. Неспазването по т. 5 от решението е определено като основание за налагане на финансова корекция в размер на 1 144 420,80 лева за неспазване попадащо в Група III – неспазване на „Други задължения“ по съответната мярка/подмярка. Неспазването по т. 4 от решението е определено като основание за налагане на финансова корекция в размер на 1 144 420,80 лева за неспазване, попадащо в обхвата на чл. 24, ал. 2 и чл. 60, ал. 2 от Наредба № 9 от 21 март 2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“; от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“; от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г.. Неспазването по т. 7 от решението е определено като основание за налагане на финансова корекция в размер на 57 221,05 лв., който е определен за неспазване на т. 5 от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ, където за същото е предвидена корекция в размер на 5% от изплатената помощ.

Следва да се отбележи, че в случая правилно е определен общия размер на подлежащата на възстановяване сума съгласно чл. 11, ал. 2 от Правилата – при установени неспазвания, които попадат в различни групи, като в п. I, III и V се има предвид, че е определена 100% от оторизирана помощ по проекта. Спазено е правилото на чл. 12 от Правилата размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ да не надвишава общия размер на оторизираната по договора финансова помощ, като при спазването на този механизъм правилно е определен в пункт VII и окончателния размер на наложената финансова корекция, който е 1 144 420,80 лева.

С оспореното решение не е прието възражението на жалбоподателя, че описаните в решението неизпълнения не се дължат на виновното поведение на бенефициера, а на непреодолими обстоятелства, които стоят извън волята на жалбоподателя и което се явява пряка и непосредствена последица от заболяването, обхванало над 70% от растенията. В тази връзка жалбоподателят се позовава на чл. 21, ал. 1 от договора за подпомагане, съгласно която ползвателят не носи отговорност за пълното или частично

неизпълнение на свое задължение по настоящия договор, ако неизпълнението е възникнало като пряка и непосредствена последица от действието на непреодолима сила. Жалбоподателят твърди, че за изсъхването на насъжденията през 2021г. ДФ „Земеделие“ е бил уведомен незабавно като му е представено становище на агроном с писмо с вх. № 02-2600/3210 от 3.6.2021г. С посоченото писмо е предложено удължаване на срока на мониторинг по договора, който към онзи момент не е изтекъл. Представеното в хода на административното производство по определяне на финансова корекция писмо вх. № 02-2600/3210 от 3.6.2021г. е обсъдено от административният орган, като същото не е прието за уведомление по смисъла на чл. 21, ал. 3 от договора за подпомагане № 26/04/1/0/01173/28.08.2017г., предвид обстоятелството, че съгласно доклада от проверката на място упълномощеното лице е било уведомено за предстоящата проверка на място на 02.06.2021 г. в 16.10 ч., но е заявило, че е ангажирано и не може да присъства. Посоченото писмо /молба за анекс/ от дружеството е постъпило на следващия ден - 03.06.2021 г. За да не приеме посоченото писмо - молба за удължаване срока на договора, административният орган се е позовал и на чл. 3 § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие, съгласно който, когато компетентният орган вече е информирал бенефициера за евентуални случаи на неспазване в документите, посочени в параграф 1 или когато компетентният орган е уведомил бенефициера за намерението си да извърши проверка на място или когато при проверката на място се установи неспазване, не се разрешава оттегляне по отношение на частите на тези документи, засегнато от неспазването. Не е прието и становището на БАБХ с изх. № I-2604 от 18.11.2021г., тъй като същото е представено след констатиране на неспазването и след като бенефициера е бил уведомен за започналото първоначално производство по издаването на АУПДВ писмо с наш изх. № 01-2600/6049 от 22.10.2021г.

Горните аргументи се споделят от настоящия съдебен състав, като в тази връзка съдът съобрази следното:

Във връзка с неизпълнението на договорните задължения и заложените в бизнес плана показатели, жалбоподателят се позовава на непреодолима сила по смисъла на чл. 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013г., възпроизведена в чл. 21, ал. 2 от сключения договора за подпомагане № 26/04/1/0/01173/28.08.2017г. – бактериено изсъхване на насъжденията, като причинител на това заболяване е бактерия от *Pseudomonas spp.*

Непреодолимата сила се дефинирана като непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, което е възникнало след сключването на договора, като страната не отговаря за неизпълнението, причинено от непреодолима сила. Основанието за освобождаването от отговорност е невиновната невъзможност за изпълнение на договора, пред

която е изправен длъжникът. Тази невъзможност е продиктувана и възниква от обстоятелства, които са изцяло извън контрола на длъжника и без той да има възможност да ги предотврати, да им повлияе, да реагира адекватно срещу тях. Непреодолимата сила не може да се превърне автоматично в извинително обстоятелство за евентуална забава в изпълнение на задълженията на една от страните по него. Преценката дали е налице непреодолима сила, следва да се прави във всеки един конкретен случай поотделно, като бъдат взети предвид всички относими към конкретния случай обстоятелства. Дори и елементите от фактическия състав на непреодолимата сила да са налице, напълно е възможно страната -длъжник по договора да не е никак затруднена при изпълнението на своите задължения, съответно да липсва правно основание тя да се позовава на форсмажорни обстоятелства.

От данните по делото се установява, че заболяването на насажденията е причина за установените намалени площи при проверка на място по директни плащания за 2018г.; 2019г; и 2020г., за което ползвателят не е уведомил ДФ „Земеделие“, съгласно чл. 21, ал. 3 от договора за финансово подпомагане. Посочената разпоредба предвижда, че за настъпването на което и да е обстоятелство по ал. 2 ползвателят е длъжен да уведоми писмено Фонда в срок до 10 работни дни от датата, на която има възможност да го направи, като представи доказателства за това с надлежни документа, включително, когато е възможно - издадени от компетентен орган. В чл. 21 ал. 4 на договора е посочено, че: *„При неизпълнение на задължението по ал. 3 ползвателят не може да се позовава на непреодолима сила“*. В тази връзка представеното едва на 3.6.2021г. писмо, с молба за изменение на договора правилно не е прието от административният орган за изпълнение на задължението по ал. 3 от договора за финансово подпомагане. С изпратено до жалбоподателя уведомително писмо № 01-152-2600/868/17.12.2019г. същия е уведомен, че е установена липса на фиданки и изсъхнали такива, като процентът живи растения е под изискуемия праг от 70% живи растения. От приложените по делото доказателства е видно също така, че до жалбоподателя е изпратено писмо още през 2020г. с изх. № 01- 260-2600/636 от 13.08.2020 г., с което му е предоставена възможност, в случай че не може да изпълнява критерии за подбор, ангажименти или други задължения в периода на мониторинг, поради възникнали затруднения, свързани с пандемията от COVID-19, да подаде искане за изменение на сключения договор и удължаване на срока за мониторинг. Писмото е връчено на 27.08.2020 г. /лист 552 от делото/, като същият не се е възползвал от предоставената възможност до момента, в който е информиран за предстояща проверка на място след плащане. При тези данни не може да се приеме, че ползвателят има основания да се позовава на непреодолима сила. Изложените в жалбата твърдения, че упълномощеното от жалбоподателя лице не е било уведомено за предстоящата проверка на 02.06.2021г. не се подкрепят, а се опровергават от доказателствата по делото, доколкото от приложения по делото доклад за извършена проверка /лист 360/ безспорно се установява, че в телефонен разговор на 02.06.2021г. в 16.10 ч. е уведомено упълномощеното лице за предстоящата проверка, като същият на 10.06.2021г входира сведение /лист 460 от делото/, че *„...поради отдавна планирани*

служебни задължения е възпрепятстван да се срещне преди 7.6.2021г.". В тази връзка основателен е отказът на административния орган да приеме депозираното на 3.6.2021г. писмо/молба за уведомление по смисъла на чл. 21, ал. 3 от договора за подпомагане № 26/04/1/0/01173/28.08.2017г., позовавайки се на разпоредбата на чл. 3 § 2 от горепосочения Регламент. Основателен е и отказът за удължаване срока на договора /искането за изменение на договора/ на основание чл. 52, ал. 4 от Наредба № 9 от 21.03.2015г., предвид установеното неспазване на задълженията на ползвателя по договора, при извършената проверка на място от служителите на ДФ „Земеделие“ и невъзможността в период от една година да бъде наваксано забавянето в изпълнението на задълженията на ползвателя. В допълнение е необходимо да се посочи, че независимо, че по делото липсват данни за получено от жалбоподателя уведомително писмо за отказ да се сключи анекс, то видно от приложеното доказателство на лист 493, до него е адресирано такова писмо изх. № 02-2600/3210 от 9.8.2021г., поради което неоснователно се твърди в жалбата, че липсва произнасяне от страна на административния орган по искането от 3.6.2021г. за удължаване срока на договора.

По изложените съображения обжалваното РНФК на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, като издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма; постановено в съответствие с процесуално правните и материално правни разпоредби и съобразно с целта на закона, е законосъобразно. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора и на основание чл.143, ал.4 АПК, ответникът има право на сторените в производството разноси, които съдът определя на осн. чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение четвърто от АПК, Административен съд –София – град, Трето отделение 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АВЕЛАНА 2016“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 26/04/1/0/01173/4/01/01 за налагане на финансова корекция с изх. № 01-2600/6049/08.12.2022г. на заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, като неоснователна.

ОСЪЖДА „АВЕЛАНА 2016“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. "Н. IV", [жилищен адрес] да заплати на Държавен фонд "Земеделие" сумата от 100 /сто/ лева – разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

